

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה – מדור "טוב הארץ" ח"א – גליון 143 – כה אב תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א **אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש**

ספר תורת משה אלשיך על דברים - פרק ח פסוק ו-ח

(ז) ואמר, אשר אמרתי לך ושמרת את מצות ה' אלהיך ולא על מנת לקבל טובה, אל תאמר בלבבך הלא הוא יתברך נדר לנו ארץ זבת חלב ודבש על מעשינו ומעשה אבותינו, ואיך תאמר שלא נשמור המצות כדי לקבל הטובה ההיא:

לזה הנני בא ואומר לך, כי לא יעלה על לבך כי שלמות הארץ לאכול מפריה ולשבוע מטובה אשר היא זבת חלב ודבש, כי לא כן הוא, כי אם להדבק עם ה' אלהיך אשר שם אוה למושב לו, וגם שורש נפשך, כמדובר אצלנו על פסוק (בראשית יב א) לך לך מארצך, שאמר הוא יתברך לאברהם הנך בחרן אתה רחוק ממך ומשורשך כי שורשך דבוק בארץ העליונה שלעומת ארץ ישראל, ובבואך שמה היה תהיה כהולך לך לעצמך ולשורשך. וזהו אומרו פה כי ה' אלהיך מביאך, כלומר, אינו מוליכך כי אם מביאך כי שם ביתו יתברך ושורש נפשך, על כן הוא יתברך יתייחס לבא ולא למוליך כי שם עיקר שכינה, וגם אותך מביא כי גם אתה בא ולא הולך כי שם שורשך. והוא, כי ארץ טובה, כלומר, לא כיתר ארצות שטובן הוא בלבד על פירותיה לא שהם מצד עצמן יש בהם איכות טוביות, אך זו היא מצד עצמה ארץ טובה ואין זה רק על קדושתה שהיא נוכח ארץ העליונה כי אפילו אוריה קדוש כנודע:

וזהו אל ארץ טובה כנודע באופן שעיקר ארץ ישראל לעשות בה מצות ה', ובה
תכיר כי שם עיקר העולם, ומה גם לרבותינו ז"ל (תענית י א) האומרים כי תחלה
ברא יתברך ארץ ישראל לבדה ואחר כך חוץ לארץ כד"א (משלי ח כה) עד לא עשה
ארץ וחוצות:

ובמה תדע שהיא הגבירה, הלא הוא, כי היא ארץ עינות ותהומות יוצאים כו'.
והוא, כי דרך ארצות להיות ארץ שותה ממימי זולתם בנהרים יאורים ומבועי מימי
מעיינות ההולכים מארץ אל חברתה ומהשנית יוצאים מבועים והולכים אל
השלישית, אך ארץ ישראל לא כן היא, כי אם כל מימיה יוצאים מינה ובה ואינה
שותה כלל מזולתה. וזהו עיינות ותהומות יוצאים בבקעה ובהר שכל עינות ותהומות
שלה יוצאים בבקעה ובהר שלה:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה